

Як у казці

Цікаві оповідки для маленьких читачів.

ЮРКОВА СТЕЖИНА

ЖАБКА-САНІТАРКА

КМІТЛИВА ДАНКА

КОЛИ ДОСТИГАЄ ПШЕНИЦЯ

БО ВІН РАК!

НАЙКРАЩИЙ ГРИБ

НА ГРЯДЦІ

ЯК У КАЗЦІ

Марина Слов'янова

ЯК У КАЗЦІ

© Видавництво "НК-Богдан"

www.bohdan-books.com

ISBN 978-966-10-7907-5

Марина Слов'янова

ЯК У КАЗЦІ

Цікаві оповідки для маленьких читачів

ЮРКОВА СТЕЖИНА

Весна. Мати порається у квітнику. Юрась у неї за помічника.

— Як розрослася косиця, — каже мати. — Доведеться прорідити, щоб інших квіток не поглинула...

Косицею вона називає квітку з прямим та гострим, наче зрізаним навскоси листям. По-науковому — це ірис. А в селі на них часом кажуть півники. Мабуть, тому, що квітка в них пухнаста, ніжна, мов пір'їни на хвості красеня-півника.

— Залишу смужку по краях, а решту доведеться викинути, — сказала мати й заходилася викорчовувати косицю. — Оце й тобі робота, — звернулася вона до сина. — Принеси з комори ряденце та складай на нього викопані корчики. А тоді винесемо з подвір'я.

Юрась присів біля купи корінців, узяв одне з них в руки, придивився.

— Мамо! — вигукнув здивовано. — То воно живе? Воно росте?

— Авжеж, — усміхнулася мати, — хоч і рання весна, а косиця вже покільчилася. Отака вона живуча...

Хлопчик поскладав на ряденце корінці, став, замислено оглянув подвір'я, тоді знову підійшов до матері.

— Ма, — поспитав Юрасик, — а якщо ці корінці посадити, вони приймуться?

— А чого ж, приймуться, — озвалася мати. — косиця невибаглива. Але де ти збираєшся садити?

Юрко пішов до повітки, взяв заступа. Однак інструмент цей був для нього завеликий, тому хлопчикові довелося сказати про свій задум.

— А можна кущиками косиці обсадити стежку через подвір'я?

Мати пильно глянула на сина.

— Тобі шкода їх викидати?

Юрась кивнув.

— Авжеж, вони живі, — вона замислилася на мить, — що ж, я тобі трішки допоможу.

Мати прокопала рівчачок з одного боку стежки, показала Юрасеві, як садити косиці, та й повернулася до своєї роботи. А коли він постав перед нею, вимурзаний і спітнілий, запитала:

— Ну, то як у тебе справи?

— А подивися, будь ласка, — сказав Юрась.

Хлопчик обсадив стежку з одного боку, почав копати з другого, але це в нього не дуже добре виходило.

— Твердо, — поскаржився, — лопата в землю не лізе.

— Підростеш, сину, наберешся сили, то й з таким ділом упораєшся, — сказала вона, спритно орудуючи лопатою.

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ